

066 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Stoep op stoep af (vervolg)

(Van de Meulestoep op de Kaai tot de Rosmeulestoep op Baanhoek)

Je ken netuurlijk zô over stoepe schijve dat-jie d'r traene van in je ôôge krijgt. 'n Mieljonair in Wassenaer verkôopt meschie haostig z'n villao om maor in de Stroopstoep te kenne weune, veraal as de man van zoetighaaid houdt. Maor zeker de ouweres onder ons, zelle bepaold niet staon te trappele om naer de stoep trug te gaon.

D'r zatte best wel aerdige kantjies an die stoepe, bevôôbeld dà-je, as 't gesnêêuwd had, op 'n ouwe klomp of 'n haafsleets matjie naer beneejene kon hobbele, mor azzie Aobram gezien hêt hobbel je nie zô druk meer. Trouwes, wat 'r nae die snêêuw kwam, was soms ok zô lollig niet. As 't ging dooie en d'n hal zat nog in de grond, wier de bovelaog zô' n grôôte gribus, dat de mense die 's zondas naer de kaark gonge, op d'r klompe naer d'n dijk liepe en daer pas d'r schoene aantrokke.

Boene kon ok 'n hôop naorighaaid geve en de loi die denke: "Wà vaalt t'r nou te boene aan zô 'n stoephuisie", kenne de Slierechse vrouwe van toendertijd niet. In 't hange van de stoep, maarkte je van dat boenwoater nie zô veul, maor vedder naer onder, in de beeejelôop om 't zô mor 's te zegge, zatte ze mit de gebakke pere, want de geutjies aan de kante, wazze deurgaons nie zô brêêd. 'k Hoor de buurvrouw onderaan nog te keer gaon, as m'n moeder aan 't boene was en nogal wat waeter gebruikte: "Bè-je host klaor Pleun, anders motte me nog gaon kiste". (vloedplake voor de deur zette)

In de bioscoop, toe 'k is 'n naer 't journaol zat te kijke naer de moffe, die trugtrokke deur d'n derrie van de Russiche steppe, zee is iemand naest me: "'t lijkt onze Poelestoep wel". Nou hadde die Duitsers nie te klaoge, omdat ze in kranteberichte toch aaltijd schreve dat 't aamel "volges plan" gong, maor wij weunde niet volges plan in die stoep, maor volges aaremoej.

Wasgoed was voor mijn as kaaind, êên van m'n grôôtste vijande. In d'n huis was 't al 'n ramp, as 's maondas 't drôôgreksie voor 't fernuis sting en aales kletsnat wier van de nattighaaid. Sommige vrouwe hadde de hebbelijkhaaid om de waslijne dwars over de stoep te spanne. De laokes van 't wasgoed honge soms bekant op de grond. D'r was êên dokter, die as-tie zô 'n Siegfriedlinie tegekwan, 't vertikte om d'r onderdeur te kruipe, aarge zieke of niet.

Wij hadde hêêmel niks in te brenge en konne zôdoende deur die "vlagge" nie voeballe, tolle of pikkere. Ziezô, nou hebbe we je die stoepe- denk ik- genog tegegemaakt, zôdà-je schielijk deurlôôpt, azzie 'n stoep tegekomp, maor dat gaot netuurlijk niet op voor ons boeksie "Stoep op, stoep af". Voor amper twêê tientjies kè- je 't kôope en dat doe van 't zelf, want d'r staon nie allêên verhaoltjies in, maor ok 'n hôop leuke dinger over ons dialect.

Weet-jie, wà-je ok is mot doen, azzie 't gekocht hèt?" Mekaor d'r uit voorleze en 't is hêêlemael aerdig, as 't dan op 'n bandjie komt te staon, want dan kè-je d'r net zôlang aan snikkere, tot 't d'r goed op staot. Nou ik aales nog weer 's truglees mot me êên ding nog van 't hart en dat is de vraeg: "Waerom deeje we niks aan aal die aaremoej?" Nou, daer hebbe me zeker genogt aan gedaen, want vergeleke mit toe, weune we nou aalemael in kestele.

Daer hebbe 'n hôop mense hard voor gevochte, maor die gooide gêên bomme, niet in de stoepe en ok niet op de voelvelde! Nou trug naer ons boek. Vorige keer schreve we: "Nog 'n paor nachies slaepe". In deuze Merwestreek kenne me zegge: "Gao maor vast waoke, want 't is de moeite nie meer, om nog te gaon legge".